

TEKEN VAN LEVEN

17-11-2015

'Pole pole', was zo'n beetje het eerste wat we hoorden toen we in Kenia aankwamen: kalm an! Tja, als er een paar verse Hollanders aankomen... Nu, geduld leer je hier wel. Geduld op het vliegveld, geduld om door het verkeer te komen, geduld voor de cursus begint. Officieel om negen uur, maar ja, als er nog geen deelnemers zijn... Dan maar om een uur of tien. Ach, dat is Afrika. Pole pole!

De reis was lang, maar voorspoedig. Dat laatste spreekt niet vanzelf: de dag dat we naar Kenia vlogen vonden de aanslagen in Parijs plaats. Mensen vroegen van te voren wel of het in Kenia niet gevaarlijk is; als we naar Parijs waren gegaan hadden ze dat waarschijnlijk niet gevraagd. En of het hier gevaarlijk is? We zeggen met de bewoners: we vertrouwen op de Heer.

Het weerzien in Nyamarambe was hartelijk. Goed om elkaar weer te zien, en goed om hier te verblijven. Jared, Maureen en de kinderen, de gemeenteleden.

Zondag was de officiële opening van het kerkgebouw annex studiecentrum. Afgelopen jaar is het gebouwd, met veel hulp van gemeenteleden, en met financiële hulp uit Nederland. Nu zagen we het resultaat. Drie maal raden wie het lintje mocht doorknippen en de deur plechtig openen. Daarna mocht Harmke de feestcake in stukken snijden en ronddelen.

Feest op zijn Afrikaans, met dansen en zingen, gelukkig zonder uitgebreide toespraken. En daarna de kerkdienst met als gastpredikant ... juist.

Het was afgesproken dat we een week cursus zouden geven (de 3e week), maar zondagmiddag hoorden we dat het de bedoeling was dat we gelijk op maandag zouden beginnen met een cursus van twee weken. Oops! Ik dacht dat ik nog wel even tijd had om

voor te bereiden, dus maar haastig aan de slag! Samen geven Harmke en ik een cursus over rentmeesterschap, ik over de bijbelse principes, Harmke over de zorg voor dieren. We wisselen elkaar af met lesgeven.

En hoeveel lessen per dag? Hangt ervan af. We zitten midden in de regentijd, dat betekent dat het 's middags en 's nachts regent - lang of kort, dat weet je niet van te voren. Maandagmiddag heb ik nog geen half uur les gegeven, toen werd het onmogelijk door de regen. En als ik zeg regen bedoel ik ècht regen: een tropische regenbui die op het golfplaten dak roffelt doet je horen en zien vergaan. Zelfs de geluidsinstallatie heeft daar niet van terug. Vandaag (dinsdag) ging het beter: toen verviel het laatste half uur.

Gelukkig werd het aan het eind van de middag weer droog, waarna er een schitterende regenboog zichtbaar was, op de foto boven het onderwijscentrum (rechts) en het woonhuis (links). De regenboog als teken van Gods trouw: hij geeft regen en droogte. Als het hard regent, mopperen de mensen hier niet (zoals Hollanders) maar zeggen ze: het is een zegen. Zonder regen geen oogst!

We genieten van ons verblijf hier. En de ongemakken nemen we voor lief. Bijvoorbeeld: de internetverbinding hapert nogal 's. Dus het is de vraag of deze nieuwsbrief jullie vandaag nog bereikt. Maar 's proberen vanavond. Meer weten? Zie <https://www.facebook.com/together4lifekenya> en <https://www.facebook.com/pages/Kiprc-mission>

Een hartelijke groet, ook van Harmke.

Tonnis Groenveld

TEKEN VAN LEVEN

29-11-2015

De cursus in Kisii is achter de rug. Vrijdag hebben de trouwe cursisten een certificaat gekregen dat ze de cursus gevolgd hebben. Een belangrijke en gewichtige gebeurtenis! Zo'n 50 man (m/v) zijn gecertificeerd. Hierbij een overzichtsplaatje. En er zijn natuurlijk veel meer plaatjes geschoten. De presentatie met beamer en schoolbord, en een kalf in de klas om zonder weegschaal het gewicht te bepalen

Dat betekent nog niet dat het werk erop zit. Deze zondag hoop ik in de kerk van Moticho te preken, de andere kerk waar Jared dominee is. En verder ben ik druk bezig met de voorbereidingen voor het lesgeven in Nakuru. Er moet in een week nog een hoop gebeuren. Gelukkig ben ik gewoontegetrouw meestal om een uur of vijf wakker, zodat ik voor het eten alvast flink aan het werk kan. Thuis werk ik vaak nog in de late uurtjes aan een preek, nu heb ik het in de vroege uurtjes gedaan. Goed begin van de dag!

Verder staan er voor de komende week nog wat officiële ontmoetingen op het programma, en overleg over de samenwerking van de Mission Board in Kenia en Together for Life in Nederland. We hebben ons voorbereid door een boek te lezen over het verschil tussen westerlingen en Afrikanen. Herkenbaar en leerzaam. Voor de samenwerking is het goed dat we hier zijn. Het contact werkt zo veel beter dan op een afstand.

Kortom, het verblijf hier is genieten, en zo hopen we het nog 14 dagen vol te houden! We hopen dat de cursus vrucht mag dragen; daar wordt ook gericht op gewerkt. S.v.p bid voor de mensen en het werk hier.

Meer weten?

Blijf op de hoogte, zie de updates op <https://www.facebook.com/together4lifekenya>.

Een hartelijke groet, ook van Harmke.

Tonnis Groenveld

TEKEN VAN LEVEN

7-12-2015

Vorige week was onze rustweek. d.w.z. de week tussen de twee cursussen in. Nou ja, rust... er was genoeg te doen. Harmke is met een dierenarts op pad geweest, we hebben enkele gesprekken gevoerd over het werk in Kenia en het contact met de stichting Together for Life, en ik ben nog even flink aan de gang geweest om de lessen voor Nakuru voor te bereiden.

Zaterdag zijn we naar Nakuru gegaan, 3 uur rijden ten noorden van Nairobi. Een uur of zeven opgepropt in enkele matatu's (kleine busjes). Je krijgt het idee dat ze denken dat we allemaal korte beentjes hebben of zo. In de laatste matatu kon ik zelfs niet met mijn hoofd rechtop zitten. Maar och, bukken maakt je nederig.

Het vertrek had nog wel wat voeten in aarde, omdat we tot zaterdagmorgen niet wisten waar we moesten zijn en wat het telefoonnummer van onze contactpersoon was. Toen hij (na wat aandringen) eindelijk belde zijn we richting Nakuru vertrokken. Hij was net terug uit Zuid-Afrika waar hij gemakshalve zijn email maar niet gecheckt had. Hij stuurde iemand om ons van de bus in Nakuru op te pikken. Het onderwijscentrum ligt een eindje ten noorden van de stad.

Zondag kwam hij zelf vanuit Nairobi naar Nakuru, met een docent uit Zuid-Afrika, die Nieuwe Testament ging geven. Dus moesten we de lestijd verdelen. Niets op tegen, maar dat had hij van te voren wel even kunnen vertellen, dat had een hoop voorbereiding gescheeld. Afrikanen! Ze hebben een hoop

talenten, maar plannen hoort daar niet bij.

Maandagochtend onder het ontbijt spraken we over de cursus rentmeesterschap die Harmke en ik in Kisii hebben gegeven; toen vroeg onze contactman: kunnen jullie die cursus hier niet geven in plaats van Missiologie. Ja, dat kan wel, dus nu geven wij 's morgens samen college, en 's middags onze Zuid-Afrikaanse college, een aardige kerel. 's Avonds na het eten houden we met zijn drieën een vragenuurtje. En lesgeven over koeien met koeien in de deuropening... Vrijdagavond hopen we richting Nederland te vertrekken. Terug naar ons kikkerlandje. Dat zal een temperatuur- en cultuurshock geven. Maar misschien kunnen we in Nederland ook wel wennen!

Hartelijke groet, ook van Harmke,

Tonnis Groenveld